

ת"פ 40988/07/20 - מדינת ישראל נגד יאסר אסלים, ליית' ג'ית

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 40988-07-20 מדינת ישראל נ' אסלים(עציר)
ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט עמית מיכלס
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. יאסר אסלים
2. ליית' ג'ית

הנאשמים

בשם המאשימה: עו"ד צליל משיח ועו"ד יסמין נוי

בשם נאשם 1: עו"ד ליעד מור יוסף

גזר דין נאשם 1

רקע ועובדות כתב האישום

1. על אף שגזר הדין ניתן בשלב זה בקשר לנאשם 1 בלבד (להלן: הנאשם), אביא להלן בתמצית את עובדות כתב האישום המתוקן בו הורשעו שני הנאשמים, זאת על מנת להציג בפני הקורא תמונה מלאה. בהמשך אתייחס לנסיבות ביצוע העבירות אותן ביצע נאשם 1 בלבד.

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר טיעון שכלל את תיקון כתב האישום, בעבירות שעניין **גניבת רכב בצוותא**, לפי סעיפים 413 ב' ו- 29 (א) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: החוק); **גניבת רכב**, לפי סעיף 413 ב' לחוק; **סיוע לגניבת רכב בצוותא**, לפי סעיפים 413 ב', סעיף 29 (א) וסעיף 31 לחוק; **הפעלת מכשיר אלחוט ללא רישיון בצוותא**, לפי סעיף 7א' לפקודת הטלגרף האלחוטי [נוסח חדש] תשל"ב - 1972 וסעיף 29 (א) לחוק; **נהיגה ללא רישיון נהיגה** (שתי עבירות) לפי סעיף 10 (א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א - 1961; **נהיגה בזמן פסילה** (שתי עבירות) לפי סעיף 67 לפקודה ו**נהיגה ברכב ללא ביטוח** לפי סעיף 2 א' לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש] תש"ל - 1970.

2. שותפו של הנאשם בכתב האישום, נאשם 2, הורשע אף הוא במסגרת אותו הסדר דיוני בעבירות שעניין **סיוע לגניבת רכב בצוותא** (שתי עבירות) לפי סעיפים 413 ב', 29 (א) ו-31 לחוק; **סיוע להפעלת מכשיר אלחוט ללא רישיון בצוותא**, לפי סעיף 7א' לפקודת הטלגרף האלחוטי [נוסח חדש] תשל"ב - 1972 וסעיפים 29 (א) ו-31 לחוק.

עמוד 1

טיעונים לעונש בעניינו של נאשם 2 נקבעו ליום 14.6.2021, לאחר קבלת תסקיר מבחן.

3. מהחלק הכללי של כתב האישום עולה שהנאשמים חברו יחדיו ותיאמו לגנוב כלי רכב מסוג "מזדה 3" בשיטה דומה, לפיה הגיעו שניהם לכתובת מסוימת עם רכב "מוביל", אותו החזיק נאשם 2, שם היו פורצים לרכב, אחד מהם היה נוהג ברכב הגנוב והשני ברכב המוביל. בסמוך למועד הגניבה התקשרו ביניהם הנאשמים באמצעות מסרונים לצורך תיאום הגניבה. בכלל זה שלחו הנאשמים זה לזה מיקומים ותמונות של כלי הרכב, התכתבו ביניהם בנוגע לשעות ביצוע הגניבות, והצטיידו במכשיר משבש תדרים.

מהאישום הראשון, המיוחס לשני הנאשמים, עולה שעובר ליום 7.7.2020 קשרו הנאשמים קשר עם אדם אחר לגנוב רכב מסוג מזדה 3. השלושה הגיעו למקום בסביבות השעה 16:51, כאשר האחר הוא שפרץ לרכב באופן בו שבר את החלון המשולש האחורי הימני של הרכב ונכנס לתוכו, כאשר כל אותו זמן מופעל משבש התדרים. האחר נהג עם הרכב מהמקום, כאשר בהמשך החליפו הנאשם. בשלב מסוים נתפס הנאשם על ידי שוטרים בצומת שיל"ת. בגין מעשים אלו הורשע הנאשם בעבירה המוגמרת של גניבת כלי רכב, הפעלת מכשיר אלחוט ללא רישיון, נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה בזמן פסילה של בית משפט ונהיגה ברכב ללא ביטוח. נאשם 2 הורשע בכך שסייע לנאשם לגנוב את הרכב ובכך שסייע לו להפעיל את מכשיר האלחוט.

מהאישום השני, שיוחס לנאשם בלבד, עולה שבתאריך 29.6.2020, סמוך לשעה 23:14, גנב הנאשם רכב מאזדה 3 נוסף בראשון לציון, בכך שפרץ לרכב בדרך שאינה ידועה, הניע את הרכב ועזב את המקום, כל זאת כאשר הוא נוהג ללא רישיון נהיגה, כאשר הוא מצוי בשלילה, וממילא ללא פוליסת ביטוח.

האישום השלישי יוחס לנאשם 2 בלבד ועל כן, בשלב זה לא ארחיב לגביו.

מהאישום הרביעי, שיוחס אף הוא לנאשם בלבד, עולה שבתאריך 23.6.2020, סמוך לשעה 13:52 הגיע הנאשם ברכב המוביל לכתובת בעיר חולון, ומיד לאחר מכן פרץ לרכב מזדה 3 בדרך שאינה ידועה, ונהג בו כשהוא נוסע אחרי נאשם 2, שנהג ברכב המוביל. בגין מעשים אלו הורשע הנאשם בעבירה של סיוע לגניבת רכב.

4. ב"כ הצדדים הגיעו להסדר דיוני לפיו הנאשם יופנה לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר מבחן, מבלי שהוצגה ביניהם הסכמה עונשית כלשהי. תסקיר המבחן מיום 11.2.2021 המליץ על ענישה בדרך של מאסר בפועל, זאת לאחר שלא נמצאו חלופות שיש בהן כדי לאיין סיכון להישנות עבירות.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

5. מטעם המאשימה הוגש גיליון הרישום הפלילי של הנאשם (ת/1), גזר דין בת"פ 20162-08-18 מיום 15.9.2019 (ת/2), בגדרו הוטלו על הנאשם שני מאסרים מותנים ברי הפעלה, בני שלושה חודשים כל אחד. כן הוגשה התחייבות להימנע מביצוע עבירה על סך 5,000 ₪, עליה חתם הנאשם ביום 15.9.2019 (ת/3).

6. בטיעוניו לעונש עמד ב"כ המאשימה על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם ועל חומרת העבירות בהן הורשע. הוטעם כי מדובר בגניבות רכב מתוכננות שבוצעו תוך חלוקת תפקידים בין הנאשמים ושימוש בעזרים, חלקן כאשר הנאשם נוהג בזמן פסילה וללא רישיון וביטוח. בהסתמך על פסקי דין שונים שהגיש, ביקש התובע לקבוע מתחמי ענישה נפרדים לכל אחד מהאישומים כדלקמן: עבור האישום הראשון - 16-30 חודשי מאסר בפועל; עבור האישום השני - 14-28 חודשי מאסר בפועל; ועבור האישום הרביעי - 8-18 חודשי מאסר בפועל. לאור עברו הפלילי המכביד של הנאשם בעבירות זהות לאלו בהן הורשע, ובהתחשב באמור בתסקיר ובהמלצתו, עתר ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר ברף הגבוה של כל אחד ממתחמי הענישה, באופן מצטבר זה לזה. נוסף על כך ביקש להפעיל את העונשים המותנים, במצטבר זה לזה ולכל עונש שיוטל במסגרת ההליך הנוכחי, באופן שיושת על הנאשם עונש שלא יפחת מ-40 חודשי מאסר בפועל. לצד עונש זה, עתר התובע להשית על הנאשם מאסר מותנה משמעותי, קנס ופיצוי, וכן להפעיל את הפסילה המותנית במצטבר לכל פסילה אחרת שתוטל עליו.

7. מנגד, מיקד ב"כ הנאשם טיעוניו בנסיבותיו האישיות של הנאשם, הדגיש את הרקע הקשה בו צמח, את גילו הצעיר, ואת אובדן אביו בגיל 14 שהוביל, לדבריו, להתדרדרות במצבו ולהסתבכותו בפלילים בהיעדר תמיכה משפחתית. עוד הפנה לתסקיר שירות המבחן ממנו עולה שלראשונה בחייו מביע הנאשם תובנה ביחס לבעייתיות שבהתנהלותו, חרטה כנה על מעשיו ורצון לשקם עצמו ולנהל חיים נורמטיביים. במובן זה, ובשים לב להזדמנות ששירות המבחן מצא לתת לנאשם, אין מדובר בתסקיר "שלילי", כטענת המאשימה. הסנגור עתר לקבוע מתחם ענישה כולל ביחס לשלושת האישומים, הנע בין 12 ל-30 חודשי מאסר, תוך שהטעים שבאישומים 1 ו-4 חלקו של הנאשם בגניבות כלי הרכב לא היה מרכזי וכי לעבירות לא נלוו עבירות של התפרצות לרכב. לבסוף, עתר הסנגור למקם את עונשו של הנאשם ב"אמצע המתחם-מטה" בשל נסיבותיו האישיות כך שיוטל עליו, לכל היותר, עונש מאסר בן 20 חודשי מאסר. כן ביקש לחפוף בין תקופות המאסרים המותנים ולשקול חפיפתם למאסר שיוטל במסגרת גזר הדין הנוכחי. גם הסנגור תמך עתירתו בפסיקה, וביקש לאבחן את הפסיקה שהוגשה מטעם המאשימה מעניינו של הנאשם, מן הטעם שהמקרים המתוארים בהם חמורים בהרבה.

8. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה, הביע חרטה על מעשיו והוסיף: "בעזרת השם לא אחזור על המעשים שלי".

קביעת מתחם העונש ההולם

9. קביעת מתחם העונש ההולם לאירוע הפלילי נעשית בהתאם לעיקרון ההלימה, היינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת מתחם הענישה ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

10. הואיל ומיוחסים לנאשם שלושה אישומים הכוללים מספר עבירות של גניבת רכב או סיוע לגניבת רכב, יש להכריע בשלב הראשון אם מדובר באירוע אחד כולל או שמא במספר אירועים המצדיקים קביעת מספר מתחמי ענישה נפרדים.

כאמור בחלק המקדמי של כתב האישום המתוקן, עובר לביצוע העבירות, הנאשמים "קשרו קשר לגנוב כלי רכב מסוג מזדה 3", זאת באמצעות שיטת ביצוע שכללה, על פי נוסח כתב האישום, "תיאום בין הנאשמים בתקשורת טלפונים ולאחר מכן הגעה עם הרכב המוביל... פריצה לרכב, הנעתו ונסיעה של הרכב הגנוב לכיוון שטחי האזור כשהוא בעקבות הרכב המוביל". בנסיבות אלו, ברי כי העבירות המיוחסות לנאשם הן חלק מסדרת מעשים שבוצעו כחלק מתכנית עבריינית אחת, כוללת ומתוכננת, כאשר שתיים מהעבירות בוצעו בפועל באותה שיטה. עוד יש לתת את הדעת לסמיכות הזמנים בין עבירה לעבירה, בפער של ימים ספורים זו מזו. העבירות הנלוות - נהיגה בזמן פסילה וללא רישיון וביטוח ושימוש במכשיר אלחוט ללא רישיון - בוצעו אגב עבירות הגניבה ויש לראות בהן נסיבה מחמירה המשפיעה על המתחם הכולל, בהתאם למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלו. לאור האמור, על אף שמדובר באירועים שונים שבוצעו במקומות שונים וכלפי קורבנות שונים, ניתן להכיר בהם כמסכת עבריינית אחת שבוצעה לאורך זמן. מסקנה זו עולה בקנה אחד עם מבחני המשנה שנקבעו בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014) (להלן: עניין ג'אבר) ובע"פ 5643/14 עיסא נ' מדינת ישראל (23.6.2015).

למעלה מן הצורך, וכפי שמצאתי להעיר בלא מעט גזרי דין בהם התעוררה מחלוקת דומה, הנפקות המעשית להכרעה בסוגיה היא מועטה בלבד, ולמעשה אין בה כדי לשנות מהתוצאה העונשית. הטעם לכך הוא שממילא כאשר מעשי הנאשם בשני אישומים או יותר מהווים אירוע עברייני אחד, עדיין יש מקום להתחשב לצורך קביעת המתחם העונשי במספר המעשים העברייניים המרכיבים את אותו "אירוע", בהינתן שמספר האירועים העברייניים ישפיעו על גובה המתחם (עניין ג'אבר; ע"פ 2454/18 שיינברג נ' מדינת ישראל (2.12.2018) פסקה 20 לפסק דינו של השופט ע' פוגלמן).

הערכים החברתיים שנפגעו ונסיבות ביצוע העבירות

11. במעשיו פגע הנאשם בערכים המוגנים שענינם שמירה על רכוש הפרט והגנה על תחושת ביטחונו. נזק עקיף שנגרם כתוצאה ממעשי הנאשם הוא הנזק לכלכלת המדינה ולציבור בגלל השפעתם על גובה פרמיות ביטוח הרכב. נהיגה בזמן פסילה, ללא רישיון וללא ביטוח פוגעת בביטחון המשתמשים בדרך ויש בה משום הבעת זלזול בשלטון החוק ובחיי אדם.

12. הנאשם היה מעורב בגניבתם של שלושה כלי רכב כאשר בשניים מהמקרים ביצע את העבירה המוגמרת ובאחד מהם סייע לאחר לגנוב את הרכב. העבירות בוצעו, כאמור, כחלק מתכנית עבריינית מתוכננת היטב ותוך איסוף "מודיעין", באמצעותו ידעו הנאשם וחבריו לאילו כלי רכב להגיע. הסתייעות הנאשם וחבריו במכשיר אלחוט משבש תדרים וברכב מוביל מצביעים הן על מקצועיותם והן על תחכום ומיומנות שהפגינו. העבירות בשניים מהאישומים בוצעו לאור יום, עובדה המלמדת על תעוזה והעדר מורא. משנה חומרה מצאתי במעשים המתוארים באישומים 1 ו-2, במסגרתם נהג הנאשם בזמן פסילה, מבלי שהוציא אי פעם רישיון נהיגה, וכשהוא נוהג ללא ביטוח. למרבה המזל הסיכון הממשי שנוצר לציבור הנוסעים והולכי הרגל, לא מומש ואיש לא נפגע. מאידך גיסא, לא ניתן להתעלם מהעובדה שפוטנציאל הנזק לחיי אדם באותם מקרים היה משמעותי. הרקע והמניע לביצוע העבירות היה רצונו של הנאשם להשיג רווח כלכלי מהיר וקל.

בנסיבות המקרה שלפנינו, ובכלל זה החזרתיות שבמעשים, ניתן לקבוע שהפגיעה בערכים המוגנים היא גבוהה

ביותר.

מדיניות הענישה הנוהגת

13. התופעה של גניבת כלי רכב הוכרה זה מכבר כ"מכת מדינה" הראויה לתגובה עונשית מחמירה, למען יראו וייראו. לעניין זה יפים הדברים שנאמרו ברע"פ 2366/10 ג'אבלי נ' מדינת ישראל (13.4.2010):

"המעשים המיוחסים למבקש הם חמורים ביותר, ומבטאים זלזול בחוק וברכוש הזולת. במקרה זה יש לתת משקל מכריע לאינטרס הציבורי, שמחייב ענישה מרתיעה למיגור "מכת המדינה" של גניבות הרכב. יפים לענייננו דברי חברי, השופט א' רובינשטיין, בע"פ 11194/05 אבו סבית נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 15.5.2006):

"למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק הדין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.5.96), כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך". (ראו גם רע"פ 10116/06 כהן נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 17.12.2006); ע"פ 2725/03 עבדיה נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 23.10.2003)).

14. ואכן, בחינת מדיניות הענישה מעלה כי מתחם הענישה במקרים בהם לגניבת הרכב נוספו נסיבות מחמירות כמו ביצוע העבירה בצוותא; ביצוע עבירה כחלק מתכנית עבריינית מאורגנת ומתוכננת; שימוש באמצעים מתוחכמים; או כאשר לעבירת גניבת הרכב מתלוות עבירות נוספות כמו למשל עבירות תעבורה, עומד מתחם הענישה על 12-24 חודשי מאסר בפועל עבור כל גניבת רכב. בענייננו, נשוב ונזכיר שגניבות שני כלי הרכב, כמו גם הסיוע לגניבת רכב נוסף, בוצעו בכל הנסיבות המחמירות דלעיל - כחלק מתכנית עבריינית כוללת, לעתים בצוותא, תוך הסתייעות באמצעים שאינם מצויים "בכל בית", ואגב נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח. בכל אלו יש כדי להחמיר את מתחם הענישה הן לגבי כל כלי רכב בנפרד, ככל שהיה נקבע מתחם נפרד, והן את המתחם הכולל.

על מדיניות הענישה בנסיבות דומות, גם אם חלקן חמורות יותר מהמקרה שלפנינו, ניתן ללמוד מפסקי הדין הבאים ומהמובאות שצוינו בהם: עפ"ג (מרכז-לוד) 48705-06-19 צלאח נ' מדינת ישראל (23.12.2019) המתייחס לת"פ 48509-09-17 (ראשל"צ) מדינת ישראל נ' צלאח (13.5.2019), במסגרתו אושר, בהסכמת הצדדים, עונש מאסר בפועל של 55 חודשים שהוטל על נאשם שגנב שבעה כלי רכב, כאשר העונש הכולל הועמד על 58 חודשי מאסר, לאחר התערבות בית המשפט בדרך הפעלת המאסר המותנה; עפ"ג (מרכז-לוד) 2177-11-20 שמאסנה נ' מדינת ישראל (17.1.2021) במסגרתו אושר עונש של 48 חודשי מאסר, שלאחר הפעלת מאסר מותנה הצטבר לכדי 49 חודשי מאסר לנאשם שהורשע בגניבת שלושה כלי רכב, ניסיון גניבת רכב ועבירות נלוות; ת"פ (שלום ב"ש) 48872-01-20 מדינת ישראל נ' אחמד ואח' (28.12.2020) (גזר הדין אינו חלוט); ת"פ (נתניה) 51976-07-20 מדינת ישראל נ' נאשף ואח' (לא פורסם, 29.12.2020).

15. בנקודה זו יש לציין שפסקי הדין שהוגשו מטעם ההגנה עניינם בעונשים שהוטלו במקרים בהם נמצא כי יש

מקום לסטות ממתחמי הענישה שנקבעו מטעמי שיקום או אחידות הענישה [עפ"ג (מרכז-לוד) 14301-08-18 דרויש נ' מדינת ישראל (9.9.2019); ועפ"ג 35049-03-20 ברייה נ' מדינת ישראל (21.9.2020) המתייחס לגזר הדין שניתן בת"פ (ראשל"צ) 52257-08-17 מדינת ישראל נ' ברייה (16.2.2020) שההליך המשפטי בו טרם הסתיים], או במקרים בהם כלי הרכב שימשו ככלי עבודה [ת"פ (ראשל"צ) 32264-10-17 מדינת ישראל נ' אלסייד (18.11.2019)].

16. בשים לב לכל האמור, ובפרט לנסיבות המחמירות בהן בוצעו העבירות ולמדיניות הענישה הנוהגת, ובהינתן שכלל שהיה נקבע מתחם עונשי לכל עבירה בנפרד היה מקום לקבוע מתחם הגבוה מ-12 עד 24 חודשי מאסר, אני קובע כי מתחם העונש במקרה שלפנינו נע בין 30 ל-60 חודשי מאסר.

קביעת עונשו של הנאשם

17. הנאשם כבן 21. חרף גילו הצעיר לחובת הנאשם עבר פלילי מכביד ביותר הכולל 13 תיקים פליליים שנפתחו נגדו לאורך השנים, בגינם הורשע 3 פעמים, שתיים מהן בבית משפט לנוער. את דרכו העבריינית החל הנאשם בשנת 2014, עת היה כבן 15, אז נפתח נגדו התיק הראשון בעבירה של גניבת אופניים. כשנה לאחר מכן, נפתח נגדו תיק נוסף, הפעם בעבירה חמורה יותר של שימוש ברכב ללא רשות ונטישתו. זמן קצר לאחר מכן, עת היה הנאשם כבן 16 וחצי בלבד, "עלה מדרגה" כאשר גנב רכב בפעם הראשונה. הייתה זו הגניבה הראשונה מתוך תשע בהן הורשע, בין אם בביצוע העבירות המוגמרות ובין אם בניסיון או בסיוע לבצען. חלק ניכר מהעבירות ביצע הנאשם תוך חבירה לאחרים. בחישוב פשוט ניתן לומר שכלי הרכב נושא התיק שלפנינו הם העשירי עד השניים עשר אותם גנב הנאשם, או שסייע בגניבתם. נתון רלוונטי נוסף הוא שממועד ביצוע עבירת גניבת הרכב הראשונה ועד למועד בו בוצעה הגניבה האחרונה חלפו כ-4 שנים ו-7 חודשים, זאת בשעה שתקופות המאסר שהושטו על הנאשם הסתכמו לכדי 4 שנים ו-3 חודשים. מכאן, שחרף גילו הצעיר, בילה הנאשם את רוב שנות נעוריו בין כתלי הכלא, וכאשר היה מחוצה לו, לא בזבז זמן מיותר וגנב כלי רכב נוספים או שביצע עבירות אחרות.

18. מהאמור עולה שמורא הדין מהנאשם והלאה. חיזוק למסקנה זו ניתן למצוא בעובדה שהנאשם הורשע בעבר, בין היתר, במספר עבירות שעניינן הפרת הוראה חוקית ועבירות נגד שוטרים. תקופות המאסר שריצה, 3 במספר, שנוו בין 12 ל-22 חודשים, ובסך הכול מעל 4 שנים, לא הרתיעו אותו, וכך גם מאסרים מותנים שהופעלו נגדו בזה אחר זה. גם במקרה שלפנינו אין חדש תחת השמש. הנאשם ביצע את העבירות שעה שהיו תלויים ועומדים נגדו שני מאסרים מותנים, שעקב ריבוי העבירות בגין הורשע, הפכו חבי הפעלה.

19. בדברו אחרון לא הבטיח הנאשם לחדול ממעשיו, ולכל היותר הביע תקווה שכך יהיה. ואולם, גם אם הנאשם היה "מבטיח" לחזור לדרך הישר, ספק בעיני עד כמה ניתן היה להתייחס לדבריו ברצינות, לאחר שגם בפעם האחרונה בה עמד בפני שופט הביע חרטה על מעשיו והבטיח שלא לעבור עוד על החוק (ראו דברי הנאשם המפורטים בעמ' 5 לגזר הדין ת/2). הבטחה זו, כך מסתבר, ניתנה מן השפה ולחוץ, בהינתן שהעבירות בענייננו בוצעו זמן קצר בלבד לאחר שחרורו ממאסרו האחרון. לצד האמור, לא התעלמתי מכך שהנאשם נטל אחריות בפני קצינת המבחן, ואף הביע חרטה ואכזבה על מעורבותו החוזרת בפלילים. עוד יש לציין ששירות המבחן התרשם כי לראשונה בחייו מבין הנאשם את השלכות מעשיו על נפגעי העבירה. הנאשם אף ביטא הכרה בדפוסי התנהלותו הבעייתיים ושאפה לחיים נורמטיביים, תוך שהביע נכונות ראשונית להשתלב בטיפול שיסייע לו בכך. בהמשך למתואר, נבחנה האפשרות לשלב את הנאשם

בהוסטל המיועד לצעירים בסיכון, אולם נמצא כי הוא אינו מתאים לכך, לאור המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו. בנקודה זו יש לציין שניסיונות טיפול קודמים שנעשו במסגרת שירות המבחן לנוער (והתמקדו בצריכת סמים) עלו בתוהו, לאחר שהנאשם סירב לקחת בהם חלק. לא יפלא אפוא, שהמלצתו הסופית של שירות המבחן הייתה להטיל על הנאשם עונש מוחשי בדמות מאסר בפועל, ולשלב בטיפול במסגרת שב"ס.

20. במסגרת שיקוליי נתתי דעתי אף לנסיבותיו האישיות של הנאשם, המפורטות בתסקיר שירות המבחן, ובכלל זה הוצאתו מהבית בגיל צעיר, המשבר האישי שחוה בגיל 14 בעקבות פטירת אביו מסרטן, בעקבותיו שב להתגורר בבית משפחתו, שם חבר לחברה שולית והחל להסתבך בפלילים. עוד שקלתי לזכות הנאשם את הודאתו שחסכה זמן שיפוטי יקר ואת הצורך להעיד עדים רבים.

21. הנה כי כן, מצטיירת לנגד עינינו תמונה עגומה של נאשם שהוא בבחינת שור מועד, אשר כל עוד מסתובב הוא חופשי, מעמיד את החברה בסיכון. הנאשם הפך את גניבת כלי הרכב למקצוע של ממש, אינו מורתע ואינו נרתע. בנסיבות אלו יש מקום להרחיק את הנאשם מהחברה למשך תקופה ממושכת מאחורי סורג ובריח. עונש מאסר משמעותי ייתן מענה אף לשיקול הרתעת הרבים, למען ידע כל העוסק בגניבת כלי רכב כי הוא צפוי להיענש ביד קשה.

בשקלול מכלול השיקולים הרלוונטיים, ובראשם עברו הפלילי המכביד של הנאשם בעבירות דומות, היה מקום למקם את עונשו של הנאשם ברף העליון של המתחם העונשי. ואולם, בשים לב להודאתו, ללקיחת האחריות, לגילו הצעיר, ולמשכם של עונשי המאסר אותם ריצה עד כה, כמו גם לשאיפת הנאשם לחיות חיים נורמטיביים, מצאתי למקם את עונשו באמצע המתחם העונשי.

22. לאור מצוקתו הכלכלית של הנאשם ולעונש המאסר אותו עתיד לרצות, וכן להתחייבות שתופעל, מצאתי להימנע מלהטיל עליו קנס כספי, גם אם הדבר נעשה לפנים משורת הדין.

23. אשר לאופן הפעלת המאסרים המותנים - על אף שמדובר בשני מאסרים מותנים שניתנו במסגרת אותו גזר דין, יש מקום להפעילם במצטבר זה לזה, זאת מן הטעם ששני המאסרים הוטלו בגין עבירות שונות בתכלית: האחד בגין עבירות רכוש והשני בגין עבירה של נהיגה ללא רישיון או בעת פסילה. בהעדר נימוקים מיוחדים, שני המאסרים ירצו במצטבר לעונש שייגזר על הנאשם בתיק זה.

24. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 45 חודשי מאסר בפועל.

אני מורה על הפעלת שני המאסרים המותנים, בני 3 חודשים כל אחד, שהוטלו על הנאשם בבית משפט

השלום בירושלים במסגרת ת"פ 20162-08-18. שני המאסרים המותנים ירוצו במצטבר זה לזה ובמצטבר לעונש המאסר שהוטל על הנאשם במסגרת תיק זה, כך שבסה"כ ירצה הנאשם 51 חודשי מאסר בפועל, שמנינם החל מיום מעצרו ביום 7.7.2020.

ב. 8 חודשי מאסר, אותם לא ירצה הנאשם אלא עם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר על עבירה שעניינה גניבת רכב, לרבות ניסיון או סיוע לעשות כן.

ג. 6 חודשי מאסר, אותם לא ירצה הנאשם אלא עם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר על כל עבירת רכוש מסוג פשע, או על עבירה שעניינה נהיגה ללא רישיון נהיגה או בעת פסילה מלהחזיק ברישיון נהיגה.

ד. 3 חודשי מאסר, אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר על עבירת רכוש מסוג עוון.

ה. 24 חודשי פסילה מלהוציא רישיון נהיגה או מלהחזיקו.

מופעל בזאת עונש של פסילת רישיון נהיגה למשך 12 חודשים שניתן במסגרת ת"פ 20162-08-18, כך שבסה"כ יפסל הנאשם מלהוציא רישיון נהיגה או מלהחזיקו למשך 36 חודשים, שיימנו החל מיום שחרורו של הנאשם ממאסר.

ו. 12 חודשי פסילה מלהוציא רישיון נהיגה או מלהחזיקו, אשר לא ירוצו אלא אם ינהג הנאשם ללא רישיון נהיגה בתוקף או בעת פסילה מלהחזיק ברישיון נהיגה וזאת תוך שנתיים מיום שחרורו ממאסר.

ז. מורה על מימוש ההתחייבות בסך 5,000 ש"ח שניתנה במסגרת ת"פ 20162-08-18, או 20 ימי מאסר תמורתה. הנאשם ישלם סכום זה בעשרה תשלומים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם עד ליום 10.7.2021 והיתרה בכל אחד לכל חודש שלאחריו.

לא ישולם תשלום במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיד.

ח. הנאשם ישלם פיצוי בסך 500 ₪ לכל אחד מהמתלוננים (ע"ת 3, 42 ו-44 בכתב האישום המתוקן). הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 10.6.2021 ויועבר לידי המתלוננים על ידי מזכירות בית המשפט, בהתאם לפרטים שיועברו על ידי המאשימה בתוך 7 ימים.

יובהר שכל סכום שיופקד בקופת בית המשפט יזקף תחילה לתשלום הפיצוי ורק לאחר מכן לתשלום ההתחייבות.

25. ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

26. המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ג' ניסן תשפ"א, 16 מרץ 2021, במעמד הצדדים.